

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Personligt synes jeg, at vi igennem nogen tid har stået i en situation, hvor jeg i hvert fald har ytrret mig adskillige gange offentligt om, at vi skal have respekt for hinanden, respekt for hinandens kultur. Men den er tovejs; den gælder begge veje. Og der har været en tendens til, at når det var en ytring mod danskere, så har vi måttet dukke os lidt, fordi vi endelig ikke skal hænges ud som racister. Nu er der lighed for loven, og det er tydeligt her. Derfor går Venstre også ind for det her forslag.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg kan ikke lade være med – lidt provokeret af det, som hr. Per Clausen siger, og sådan i relation til, at der jo er andre grupper end dem, som fru Irene Simonsen har nævnt, som vi hører er ofre for de her ting – at spørge, om ikke fru Irene Simonsen kan bekræfte, at særlig jødiske grupper både i det danske og i det europæiske samfund rent faktisk ser en klar eskalering i overfald, trusler og voldelige angreb. Måske fru Irene Simonsen har en idé om, hvor de angreb kommer fra?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Nu står jeg her som lovgiver og ikke som dommer, men jeg kan i hvert fald bekræfte for hr. Morten Messerschmidt, at der fra flere sider også er en eskalation af trusler, og det synes jeg er grotesk i et demokratisk samfund. Derfor er det ikke blot meget nødvendigt, at vi sætter den her debat på dagsordenen, men også ser nuanceret på den: at loven gælder alle, vi er alle lige for loven, og loven er ens for alle.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg er meget glad for det, som fru Irene Simonsen siger, og jeg vil kun sige, at jeg støtter det fuldstændig.

Men jeg synes også, det er vigtigt at gøre det fuldstændig klart, at grunden til den forræelse, som har fundet sted, og som er årsagen til, at man nu finder det nødvendigt at indskrive det her i § 81 i straffeloven, ikke er, at danskerne pludselig har ændret mentalitet. Grunden er jo, at den europæiske og den danske befolknings-sammensætning over en periode på ganske, ganske få år er blevet fundamentalt ændret og er

blevet påvirket – nogle kalder det kulturberiget, men jeg ville nok vælge et andet begreb – af folk udefra, som altså har en helt anden, meget mere rå måde at gå til tingene på.

Vi har set, hvordan man kan samle store demonstrationer imod ytringsfriheden, imod de demokratiske frihedsidealer. Jeg beder bare fru Irene Simonsen bekræfte, at det altså er et problem, som særlig relaterer sig til den muslimske indvandring, som vi har haft her i landet.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil gerne pointere her fra talerstolen, også ganske tydeligt, at jeg også ser det som positivt, at vi er blevet en mere blandet befolkning. Men jeg ser det samtidig som meget nødvendigt, at vi så også får tydeliggjort, hvad det er for et demokrati, vi har i Danmark, og ikke lader os provokere til at lave vores demokrati om, men netop fastholder det demokrati og de traditioner, vi har.

Men jeg vil gerne gentage: Jeg ser det som noget positivt, at vi får andre nationaliteter til vores land, vi skal bare sikre os, at det er tydeliggjort, at vi alle er lige for loven, og at loven er ens for alle.

Formanden:

Tak til fru Irene Simonsen. Så er det hr. Morten Bødskov som ordfører.

Morten Bødskov (S):

Jeg vil gerne på forhånd sige, at Socialdemokratiet kan støtte det her lovforslag, men vil dog prøve at se, om det ikke kunne lade sig gøre at få en debat, der er en anelse mere nuanceret end den, der er fremført af den tidligere ordfører, for det er jo principielle synspunkter, vi her behandler. Ytringsfriheden er, som vi alle ved, fundamentet for et levende demokrati. Alle vi bærende politiske partier her i Folketinget har jo dybe rødder i bevægelser, hvor ytringsfrihedens kerne, nemlig den frie samtale, er grundlaget for bevægelsernes eksistens.

Kl. 10.20

Men ytringsfrihed er også samtidig fundamentet for vores velfærdssamfunds udvikling. Man kan sige, at velfærdssamfundets historie i høj er grad båret af en kamp på ord, meningsudvekslinger og en udsøgt evne til, selv om det ofte går hårdt til i kampen på ord, faktisk at være i stand til at finde sammen om langtidts-